

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Αριθμός Απόφασης

238 /2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
(Εκουσία δικαιοδοσία
νόμος 3869/2010)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Καλλιθέας Ελένη Ευταξία και την Γραμματέα Νίκη Βρυνιώτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 11.2.2014 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αιτούντος:

Αττικής, οδός του κατοίκου Καλλιθέας
του Δημητρίου Λυρίτση. ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά την νόμιμη κλήτευση τους (άρθρ. 5 παρ.1 Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ) και παρίστανται ως εξής:

1) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «.» που εδρεύει στην Αθήνα νομίμως εκπροσωπουμένης, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου της

2) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «.» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός), νομίμως εκπροσωπουμένης, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου της

3) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «.»

«.» και το διακριτικό τίτλο) νομίμως που εδρεύει στην Αθήνα (οδ.

εκπροσωπουμένης, όπως μετονομάστηκε η τράπεζα με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ
», ως καθολικής διαδόχου

της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «
» και με το διακριτικό τίτλο «
», λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση της
δεύτερης εταιρείας από την πρώτη, που παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου
δικηγόρου του

4) Του αυτόνομου χρηματοπιστωτικού οργανισμού με την επωνυμία
"ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ", που εδρεύει στην Αθήνα, οδός
Ακαδημίας αρ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα το οποίο παραστάθηκε διά της
πληρεξουσίας δικηγόρου του

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 20.6.2012 και με αριθμό έκθεσης
κατάθεσης δικογράφου 2012 αίτησή του, η οποία προσδιορίστηκε για την
παραπάνω δικάσιμο και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξουσίοι δικηγόροι των διαδίκων
αφού ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση αίτησή του, ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής
ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τις
πιστώτριες τράπεζες, ζητεί αφού ληφθούν υπόψη τα εισοδήματά του, η περιουσιακή
και οικογενειακή του κατάσταση, να γίνει ρύθμιση των χρεών του σύμφωνα με το
υποβαλλόμενο σχέδιο διευθέτησης, άλλως σύμφωνα με το Ν. 3869/2010, με σκοπό
την εν μέρει απαλλαγή του από αυτά, να εξαιρεθεί από την εκποίηση της περιουσίας
του για την ικανοποίηση των πιστωτών η κύρια κατοικία του, να αναγνωριστεί ότι με
την τήρηση της παραπάνω ρύθμισης θα απαλλαγεί από τα χρέη του προς τις καθών
και να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων. Με αυτό το
περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη αίτηση, παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται
ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος, κατά
τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθ. 3 Ν. 3869/2010, 741 επ ΚΠολΔικ),

20 φύλλο της υπ αριθμ 238/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας

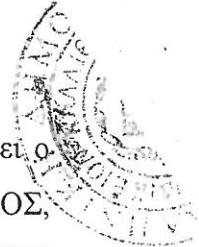
εφόσον για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού κατ' άρθ. 2 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ο οποίος απέτυχε, β) κατατέθηκε (η αίτηση) μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ. 1 Ν. 3869/2010 από τη αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτηση του για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθ. 13 παρ. 2 του νόμου Παραδεκτά δε, εισάγεται προς συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχουσών πιστωτριών και επίδοση σ' αυτές των εγγράφων του άρθρου 5 παρ. 1 ν. 3869/2010, β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού της από 16.6.2012 βεβαίωσης αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού του δικηγόρου Δημητρίου Λυρίτη και της από 10.7.2012 υπεύθυνης δήλωσης για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων του, των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους καθώς και για τις μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων του κατά την τελευταία τριετία. Περαιτέρω, η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία, ήτοι α) κατάσταση της περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της, απορριπτόμενου του αντίθετου ισχυρισμού των πιστωτριών, καθώς τα αναφερόμενα από αυτές στοιχεία θα αποτελέσουν θέματα της αποδεικτικής διαδικασίας (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών. Ν. 3869/2010, β' εκδ. 2012, σελ 51 επ. και Ε. Κιουπσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1477). και η (αίτηση) είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3 , 8, 9 και 11 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύουν κατά το χρόνο συζήτησης της υπόθεσης. Μη νόμιμο, όμως, τυγχάνει το αίτημα να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης του Δικαστηρίου θα απαλλαγεί ο αιτών από τα χρέη του, αφού η αιτούμενη αναγνώριση δεν αποτελεί υπόθεση εκουνσίας δικαιοδοσίας κατ' άρθρο 739 του ΚΠολΔ, ώστε να κριθεί κατά την εφαρμοζόμενη εν προκειμένω διαδικασία. Άλλωστε το αίτημα να απαλλαγεί ο υπερχρεωμένος οφειλέτης (και όχι η αιτούμενη αναγνώριση) από κάθε υπόλοιπο οφειλής κατ' άρθρο 11 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, συνιστά αίτημα και περιεχόμενο

μεταγενέστερης αίτησης που υποβάλλει στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 του αυτού νόμου, ως τούτο ρητά αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθ. 11 του Ν 3869/2010. Σε κάθε περίπτωση, εν προκειμένω δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρο 69 του ΚΠολΔ ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία επιτρεπτώς ζητείται, όπως και μη νόμιμο τυγχάνει το αίτημα συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης μεταξύ των διαδίκων, διότι σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010 κατά τη διαδικασία δικαστικής ρύθμισης χρεών του οφειλέτη δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Εφόσον, λοιπόν, δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και των πιστωτριών του, διότι έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τις συμμετέχουσες στη δίκη πιστώτριες (βλ. τις έγγραφες παρατηρήσεις τους, οι οποίες κατατέθηκαν εμπρόθεσμα) πρέπει, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, αφού έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη της συζήτησης.

Το 4^ο των καθ' ών Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ, με τις προτάσεις του, που κατατέθηκαν νόμιμα και με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του, που καταχωρίσθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου αυτού, αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση και προέβαλε τον ισχυρισμό της εξαιρέσεως από τη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 των απαιτήσεων του έναντι του αιτούντος, διότι δεν εφαρμόζεται ο νόμος αυτός επί των προς αυτό οφειλών, για τις οποίες εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 2214/1994 και του άρθρου 25 του Ν. 3867/2010. Ο ισχυρισμός αυτός είναι μη νόμιμος και θα πρέπει να απορριφθεί. Κατά την άποψη του Δικαστηρίου οι διατάξεις του Ν.3869/2010, αν και είναι γενικότερες σε σχέση με αυτές του άρθρου 62 του Ν. 2214/1994 και του άρθρου 25 του Ν. 3867/2010, κατήργησαν σιωπηρά κάθε άλλη προηγούμενη διάταξη, που ρυθμίζει τον τρόπο αποπληρωμής των δανείων, τα οποία δεν εξυπηρετούνται κανονικά, καθόσον με τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 σκοπείται η ελάφρυνση των δανειοληπτών από την υπερχρέωση, μέσω της λήψεως παντός είδους δανείων και η αποκατάσταση της παραγωγικής τους δυνατότητος, η οποία υποσκάπτεται από το βάρος των χρεών τους, έτσι ώστε η αποδυνάμωση των (ενοχικών) δικαιωμάτων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (και όχι η κατάργηση τους, καθόσον με τις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010 τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να

ικανοποιηθούν συμμέτρως ή προνομιακά στην περίπτωση, που έχουν εμπράγματη εξασφάλιση σε σχέση με τους υπόλοιπους πιστωτές του οφειλέτη), να επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος, ενώ η προνομιακή μεταχείριση των ανωτέρω πιστωτικών ιδρυμάτων έναντι των υπολοίπων πιστωτών, (ανωνύμων τραπεζικών εταιριών), με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις νόμου δεν είναι ανεκτή δικαιοπολιτικά, διότι ο νομοθέτης με το νόμο για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του οι χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές, (ιδιώτες και μη), επιπρόσθετα δε, στην περίπτωση, που ήθελε να εξαιρέσει του νόμου αυτού, τις οφειλές προς το ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα, που είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, θα το είχε πράξει ρητώς, όπως στην περίπτωση των οφειλών από τέλη προς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, (άρθρο 1 παρ. 2 περ. β' Ν. 3869/2010), οι οποίες, όπως και οι λοιπές οφειλές της ίδιας ως άνω διατάξεως, (εξαιρούμενες της ρυθμίσεως χρεών και απαλλαγής), προέρχονται από την άσκηση δημόσιας εξουσίας ή από σχέσεις δημοσίου δικαίου, περιπτώσεις δηλαδή στις οποίες το φυσικό πρόσωπο έχει την ιδιότητα του διοικούμενου, (οφειλές από φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους ΟΤΑ, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφαλίσεως) και όχι του ιδιώτη-αντισυμβαλλόμενου (πιστούχου) κατά το άρθρο 361 ΑΚ, ενώ ίδια ως άνω διάταξη νόμου δεν διαλαμβάνει τίποτε για οφειλές από δάνεια, που χορήγησαν ν.π.δ.δ., όπως είναι εν προκειμένω το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Ακόμη, η ρύθμιση άρθρου 62 του Ν. 2214/1994 δεν αποκλείει την προκείμενη ρύθμιση του ν.3869/2010, καθότι κατά την πρώτη (ν.3867/2010) προβλέπεται μία ρύθμιση των μελών του ταμείου με απόφαση του Δ.Σ, ενώ στην προκειμένη προβλέπεται ρύθμιση η οποία είναι απότοκος δικαστικής ρύθμισης (Α.Κρητικός ν.3869/2010 έκδοση 2012 σελ.62, Ειρ.Θεσ. 6958/2011 με ευνοϊκά σχόλια του συγγραφέα). Σε κάθε περίπτωση η εξαίρεση του εν λόγω ταμείου, θα προσέκρουε στην αρχή της ισότητας, που προβλέπεται στο άρθρο 4 του Συντάγματος, καθότι οι δανειολήπτες του εν λόγω Ταμείου σε σχέση με τους δανειολήπτες των υπολοίπων πιστωτικών ιδρυμάτων θα στερούνταν αναιτιολόγητα των ευνοϊκών διατάξεων του ν.3869/2010, καθότι από τον προαναφερόμενο νόμο (3867/2010) δεν προκύπτουν ευνοϊκές διατάξεις ανάλογες του ν.3869/2010 καθώς η παράγραφος 6 του άρθρου 25 του ν.3867/2010 προβλέπει όρους

διευκόλυνσης και εξυπηρέτησης των δανείων και όχι απαλλαγής όπως προβλέπει ο παρακείμενος νόμος. (ΕιρΓυθείου 11/2013 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΝ. Ιωνίας 25/2013 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΕρινέου 1/2012 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΜουδανιών 2/2012 ΝΟΜΟΣ, ΕιρΠειρ 68/2012 ΝΟΜΟΣ).

Από την χωρίς όρκο κατάθεση του αιτούντος, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, από τα έγγραφα, που νομίμως προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, απ' όσα οι ίδιοι ρητώς ή εμμέσως συνομολογούν, από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη και από όλη γενικά τη διαδικασία, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, στερούμενος πτωχευτικής ικανότητας, διάγει το 54ο έτος της ηλικίας του και είναι δημόσιος υπάλληλος με μέσο μηνιαίο εισόδημα που ανέρχεται στο ποσό των 709,22 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη ανάλυση εκκαθάρισης μισθοδοσίας μηνός Φεβρουαρίου 2014), λόγω του ότι παρακρατείται το ποσό των 56,11 ευρώ υπέρ του τρίτου των πιστωτών άλλως το καθαρό πληρωτέο ποσό στον αιτούντα θα ανήρχετο σε 765,33 ευρώ. Είναι έγγαμος και πατέρας τεσσάρων τέκνων, ήτοι της

ηλικίας ετών η οποία είναι σπουδάστρια στο τμήμα

, της

ετών η ποία είναι φοιτήτρια στο τμήμα

, της : ηλικίας ετών και

ηλικίας ετών. Η σύζυγός του είναι και εκείνη δημόσια υπάλληλος και το καθαρό μηνιαίο πληρωτέο εισόδημά της ανέρχεται σε 728.53 ευρώ δεδομένου ότι παρακρατείται από το μισθό της το ποσό των 69,30 υπέρ του τρίτου των πιστωτών και το ποσό των 174.04 ευρώ υπέρ του τέταρτου των πιστωτών. Επιπλέον, λαμβάνει εισόδημα από άλλη πηγή και συγκεκριμένα μηναίο μίσθωμα ποσού 230 ευρώ από ακίνητο το οποίο εκμισθώνει στην Αθήνα επί της οδού αρ. (βλ. προσκομιζόμενο από 1.12.2012 ιδιωτικό συμφωνητικό μίσθωσης κατοικίας) επί του οποίου διαθέτει το δικαίωμα επικαρπίας μέχρι την ενηλικίωση της μικρής τους κόρης η οποία διαθέτει την ψилή κυριότητα επί του ακινήτου σε ποσοστό 100%. Επίσης ο αιτών λαμβάνει και επίδομα πολυτέκνων το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 190 ευρώ μηνιαίως. Το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του λαμβανομένων υπόψη κυρίως των αναγκών των τεσσάρων τέκνων του από τα οποία τα δύο είναι ανήλικα και τα άλλα δύο είναι φοιτητές επομένως εξαρτώνται οικονομικά από τον αιτούντα ο οποίος έχει υποχρέωση διατροφής τους, ανέρχεται κατά την κρίση του Δικαστηρίου περίπου στο ποσό των 1.700 ευρώ ποσό που κρίνεται εύλογο ως ένα ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς

FB

X

διαβίωσης. Περαιτέρω αποδείχτηκε, από τα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος που προσκομίζει ο αιτών, από το έτος 2010 το ετήσιο εισόδημά του υπέστη μεγάλη μείωση, καθώς το οικονομικό έτος 2010 το ατομικό του εισόδημα ανερχόταν σε 18.993,90 ευρώ, το οικονομικό έτος 2011 σε 15.079,89 ευρώ το οικονομικό έτος 2012 σε 13.435,20 ευρώ ενώ το οικονομικό έτος 2013 έφτασε σε 10.613,35 ευρώ. Αντίστοιχα το οικογενειακό του εισόδημα του οικονομικού έτους 2010 ανήλθε σε 43.536,89, του 2011 ήταν 41.897,62, του 2012 33.904,43 και του 2013 29.943,86 ευρώ. Όπως προκύπτει από τη δήλωση περιουσιακής κατάστασης (Ε9) 2013 ο αιτών, έχει στην αποκλειστική κυριότητά του ένα διαμέρισμα του ορόφου συνολικής επιφάνειας 111 τμ το οποίο βρίσκεται στην

Αττικής επί της οδού το οποίο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του ίδιου και της οικογένειας του, κατασκευάστηκε το έτος 1964 και η αντικειμενική του αξία ανέρχεται στο ποσό των 100.279,18 ευρώ. Πέραν αυτού έχει στην ιδιοκτησία του ένα αυτοκίνητο μάρκας , κυβικών 1341, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2000, αξίας 3.000 ευρώ περίπου, το οποίο αφ ενός μεν χρησιμεύει για τις ανάγκες της οικογένειας του αιτούντος αφ ετέρου δεν κρίνεται πρόσφορο για εκποίηση καθόσον λόγω της παλαιότητά του δεν αναμένεται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον ούτε η εκποίηση του θα προσφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων ρευστοποίησης.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, ο αιτών είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία θεωρούνται, με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (Κρητικός Αθ. Ρύθμιση των οφειλών β έκδ. 2012. σελ. 143), με την εξαίρεση των εμπραγμάτων ασφαλισμένων στεγαστικών δανείων, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (άρθ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/10): Συγκεκριμένα, ο αιτών οφείλει 1) στην πιστώτρια με την επωνυμία « » όπως αυτή εισφέρεται από τον αιτούντα (σύμφωνα με την από 5.9.2011 αναλυτική κατάσταση οφειλών) καθώς η πιστώτρια δεν προσκομίζει επικαιροποιημένα- έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία για το υπόλοιπο της οφειλής κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης σε αυτήν: α) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου το ποσό των 71.762,98 ευρώ (κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα). β) για

την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου το ποσό των 19.459,02 ευρώ
(κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα) γ) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου
το ποσό των 61.847,25 ευρώ (κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα) δ) για την με αριθμό
σύμβαση στεγαστικού δανείου το ποσό των 16.736,35 ευρώ
(κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα). Σημειώνεται ότι, όπως αναφέρεται στο δικόγραφο της
αίτησης οι απαιτήσεις α', γ' και δ' είναι εξασφαλισμένες με προσημείωση επί του ως
άνω ακινήτου ιδιοκτησίας του αιτούντος του οποίου ζητείται η εξαίρεση από τη
ρευστοποίηση και συγκεκριμένα εξασφαλίζονται με προσημείωση υποθήκης που έχει
εγγραφεί στις 9.3.2007 στο υποθηκοφυλακείο () για το ποσό¹
των 178.272 ευρώ (βλ. το υπ αριθμ /1.9.2011 πιστοποιητικό του υποθηκοφύλακα

και την από 23.1.2007 βεβαίωση του δικηγόρου η
οποία προσκομίζεται από πλευράς της πιστώτριας και αφορά τα στοιχεία της
εμπράγματης εξασφάλισής της και) 2) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

» σύμφωνα με την από 16.8.2012 αναλυτική
κατάσταση οφειλών, επικαιροποιημένη την οποία προσκομίζει η πιστώτρια για το
υπόλοιπο της οφειλής κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης σε αυτήν: α) για την
με αριθμό σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 7.824,54
ευρώ (κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα). 3) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

» ως καθολικής διαδόχου της
πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

» όπως εισφέρεται από τον αιτούντα ήτοι
σύμφωνα με την από 11.7.2012 αναλυτική κατάσταση οφειλών, καθώς η πιστώτρια
δεν προσκομίζει επικαιροποιημένα- έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία για το υπόλοιπο
της οφειλής κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης σε αυτήν: α) για το με αριθμό

δάνειο το ποσό των 8.298,31 ευρώ (κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα) 4) στον
αυτόνομο χρηματοπιστωτικό οργανισμό με την επωνυμία "ΤΑΜΕΙΟ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ", όπως εισφέρεται από τον αιτούντα
σύμφωνα με την από 26.8.2011 αναλυτική κατάσταση οφειλών α) για σύμβαση
δανείου μικροεπισκευών το ποσό των 12.283,17 ευρώ (κεφάλαιο+τόκοι+έξοδα). Το
σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος ανέρχεται στο ποσό των 198.211,
62 ευρώ.

Με βάση τα παραπάνω εισοδήματα και οφειλές, ιδίως δε από την απλή
εξέταση των δηλωθέντων εισοδημάτων του αιτούντος κατά τα οικονομικά έτη 2010
έως και 2013, κατά την οποία διακρίνεται σαφώς η σταδιακή μείωση των

εισοδημάτων του, η οποία, λαμβανομένης υπόψη της παρούσης οικονομικής κατάστασης της χώρας, η οποία έχει επηρεάσει αρνητικά ιδίως το δημόσιο τομέα, σε συνδυασμό με τα ίδια χαρακτηριστικά αυτού αλλά και λόγω της υπερχρέωσής του από το μεγάλο αριθμό των δανείων που έχει λάβει, κάποια εκ των οποίων εκτοκίζονταν με ιδιαίτερα υψηλά επιτόκια, ανετράπησαν οι συνθήκες διαβίωσης του, χωρίς να διαφαίνεται αναπλήρωση των εισοδημάτων της από άλλη πηγή, αποδείχθηκε, ότι ο αιτών έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του, η δε αδυναμία του αυτή δεν οφείλεται σε δόλο, καθόσον πράγματι έως το τέλος του 2010, ότε εξυπηρετούσε τα δάνεια οι οικονομικές ανάγκες του καλύπτονταν από τα εισοδήματά του, τα οποία ήταν τότε σαφώς περισσότερα, απορριπτόμενης της ένστασης δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμών, ενώ, σε κάθε περίπτωση δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, άλλωστε τα πιστωτικά ιδρύματα όμως έχουν το εξαιρετικό προνόμιο να ερευνήσουν τις οικονομικές δυνατότητες του αιτουμένου το δάνειο (μέσω του εκκαθαριστικού σημειώματος και βεβαίωσης αποδοχών) καθώς και τις λοιπές προηγούμενες δανειακές του υποχρεώσεις ή την εν γένει οικονομική του συμπεριφορά (ύπαρξη ακάλυπτων επιταγών, απλήρωτων συναλλαγματικών, κατασχέσεων κλπ) μέσω του συστήματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων) αλλά απαιτείται και η πρόκληση, από τον ίδιο, άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δολιότητα νοείται μόνο όταν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψήφιων πελατών τους (Δημητρίου Μακρή Ερμηνεία N.3869/2010 παρ. 17, σελ.37) και τέτοιου είδους εξαπάτηση δεν επικαλούνται οι ενιστάμενες. Ομοίως απορριπτέα κρίνεται και η από την τρίτη πιστώτρια προβαλλόμενη ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος που στηρίζεται στο ότι το ποσοστό του χρέους από το οποίο ζητά να απαλλαγεί είναι υπερβολικό, σε συνδυασμό με τη μη μόνιμη περιέλευσή του σε αδυναμία αποπληρωμής των χρεών του και τη μη συνδρομή έκτακτων περιστάσεων που τον έφεραν σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής καθόσον στόχος των διατάξεων του

v.3869/2010 είναι να δοθεί μία δεύτερη ευκαιρία στον υπερχρεωμένο οφειλέτη να επανενταχθεί στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Αδυναμία, άλλωστε, συνιστά όχι απαραίτητα κάποιο έκτακτο γεγονός, αλλά και άλλοι παράγοντες όπως αστοχία σχετικά με τις οικονομικές δυνατότητες του δανειολήπτη, ατυχείς προγραμματισμοί, επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, εισοδηματική στενότητα, υψηλά επιτόκια κλπ. Ο νόμος 3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση, όπως και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από τη διαρκή πίεση των ατομικών καταδιώξεων. Σε κάθε δε περίπτωση η επιδίωξη για ρύθμιση των χρεών του αιτούντος, υπό τα ως άνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά δεν συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, καθώς η άσκηση του δικαιώματος του αυτού δεν έρχεται σε αντίθεση με την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, αλλά αντιθέτως κρίνεται ότι είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του νόμου και δεν ασκείται άσκοπα αλλά σύμφωνα και με το σκοπό των διατάξεων του N.3 869/2010 (βλ. σχετικά αιτιολογική έκθεση) και σύμφωνα με τους ηθικούς κανόνες, που χαρακτηρίζουν την συμπεριφορά του μέσου συνετού ανθρώπου.

Επομένως συντρέχουν στο πρόσωπο του οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του N. 3869/2010 και συγκεκριμένα σε αυτή του άρθρου 8 παρ. 2, όπως ισχύει, δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτό το σχέδιο διευθέτησης από τους πιστωτές και δεν υπάρχουν αμφισβητούμενες απαιτήσεις. Το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να αρθεί η παρακράτηση από τον μισθό του υπέρ

ύψους 56,11 ευρώ. Κατόπιν αυτού, η ρύθμιση των χρεών του αιτούντος θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιο πάνω πιστωτές επί πενταετία (άρθρο 2 N. 3869/10), ήτοι σε 60 μηνιαίες δόσεις που θα αρχίσουν τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση της παρούσας και θα είναι καταβλητέες μέσα στο πρώτο πενθήμερο εκάστου μηνός, από τις οποίες οι πιστωτές του αιτούντος θα ικανοποιηθούν συμμέτρως. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στις πιστώτριες ποσό, ορίζεται στο ποσό των 220 ευρώ μηνιαίως, ποσό το οποίο κρίνεται ότι βρίσκεται μέσα στις οικονομικές του δυνατότητες, προς μερική εξόφληση των οφειλών του. Ειδικότερα, σύμφωνα με

την αρχή της σύμμετρης ικανοποίησης ο αιτών πρέπει να καταβάλλει εντός των πρώτων πέντε ημερών κάθε μήνα: 1) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

»: α) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 71.762,98 ευρώ το ποσό των 79,65 ευρώ (220: 198.211,62χ 71.762,98) β) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 19.459,02 ευρώ το ποσό των 21,60 ευρώ γ) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 61.847,25 ευρώ το ποσό των 68,64 ευρώ δ) για την με αριθμό

σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 16.736,35 ευρώ το ποσό των 18,57 ευρώ, ήτοι εν συνόλω στην εν λόγω πιστώτρια το ποσό των 188,46 ευρώ 2) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

» α)

για την με αριθμό σύμβαση καταναλωτικού δανείου ανερχόμενου σε 7.824,54 ευρώ το ποσό των 8,70 ευρώ 3) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

» ως καθολικής

διαδόχου της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

» α) για το με αριθμό

δάνειο ανερχόμενο σε 8.298,31 ευρώ το ποσό των 9,20 ευρώ 4) στον αυτόνομο χρηματοπιστωτικό οργανισμό με την επωνυμία "ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ", για σύμβαση δανείου μικροεπισκευών ανερχόμενου σε 12.283,17 ευρώ το ποσό των 13,64 ευρώ. Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας κάθε πιστώτρια θα έχει λάβει συνολικά τα εξής ποσά: η πρώτη το ποσό των 11.307,6 ευρώ, η δεύτερη το ποσό των 522 ευρώ η τρίτη το ποσό των 552, η τέταρτη το ποσό των 818,4 ευρώ.

Η παραπάνω ρύθμιση των οφειλών του αιτούντος θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί πενταετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των ανωτέρω πιστωτών του και προβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κατοικίας της από την εκποίηση, μετά το οποίο η εν λόγω εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας αυτού, για την οποία ο τελευταίος θα πρέπει να καταβάλει ποσό που αντιστοιχεί στο 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του, ήτοι του δικαιώματος της πλήρους κυριότητας της επί του αναλυτικώς περιγραφόμενου ως ανωτέρω διαμερίσματος, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 εδ β' του Ν.

3869/2010, δύος ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 85 στ. αρ. 5 ν.3996/2011 και με το 17 παρ. 1 του Ν. 4161/2013, το οποίο άρθρο εφαρμόζεται και στις αιτήσεις που εκκρεμούν πριν την ανωτέρω τροποποίηση. Η αντικειμενική αξία του διαμερίσματος του ανέρχεται σε 100.279,18 ευρώ ποσό το οποίο δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολόγητου ποσού για έγγαμους φορολογούμενους για απόκτηση α' κατοικίας προσαυξημένο κατά 50%, δύος απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση. Έτσι ο αιτών θα πρέπει να καταβάλει το 80% της αντικειμενικής αξίας του δίκαιωματός του επί του ανωτέρω ακινήτου, το οποίο αποτελεί την κατά το νόμο πρόσθετη επιβάρυνση του οφειλέτη για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, δηλαδή εν προκειμένω το ποσό των 80.223,34 ευρώ (100.279,18 ευρώ X 80%), καθώς το ανεξόφλητο υπόλοιπο των χρεών του είναι μεγαλύτερο του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας του. Για την αποπληρωμή του ποσού των 80.223,34 ευρώ, θα πρέπει να του χορηγηθεί περίοδος χάριτος πέντε χρόνων, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω, των καταβολών της πενταετίας, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις του και να εκπέσει των ρυθμίσεων. Έτσι το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 334,26 ευρώ και για 240 μήνες (20 χρόνια) λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας των στεγαστικών δανείων του της οικονομικής του δυνατότητας και της ηλικίας του. Από τις καταβολές αυτές θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις της (με αριθμούς α' και γ' και δ' από τις συμβάσεις στεγαστικών δανείων) οι οποίες είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια και σύμφωνα με την υποθηκική τάξη της εγγραφής των προσημειώσεων αυτών (άρθ. 1272 και 1300 ΑΚ), απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών του με την τήρηση και αυτής της ρύθμισης. Οι καταβολές θα ξεκινήσουν μετά τη λήξη της περιόδου χάριτος, ήτοι τα πέντε χρόνια από την κοινοποίηση της παρούσας και θα πραγματοποιηθούν σύμφωνα με το νόμο εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυματινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τον χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ως προς τις υπόλοιπες ως άνω απαιτήσεις των πιστωτριών κατά το μέρος που δεν καλύφθηκαν από τις πενταετείς καταβολές και μετά την εξάντληση του ποσού της αξίας της κατοικίας για την προνομιακή ικανοποίηση των εμπραγμάτων ασφαλισμένων απαιτήσεων, δεν μπορεί να ικανοποιηθούν και ο αιτών θα απαλλαγεί υπό τον όρο κανονικής εκτέλεσης

ΝΕ

Σ

7ο φύλλο της υπ αριθμ 238/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας

των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την παρούσα (άρθ. 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010).

Κατόπιν των ανωτέρω και απορριπτόμενου κάθε αντίθετου ισχυρισμού και ένστασης των πιστωτών, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσία και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές του αιτούντος, με σκοπό την απαλλαγή του με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της κύριας κατοικίας του- δικαιώματος πλήρους κυριότητας- από την εκποίηση για την ικανοποίηση των πιστωτών του, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη στην παρούσα δίκη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμολία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

PYΘOMIZEI τα χρέη του αιτούντος, μετά την άρση της παρακράτησης από την τρίτη των πιστωτών, με επί πενταετία (60 μήνες) ισόποσες μηνιαίες καταβολές, ποσού διακοσίων είκοσι ευρώ (220€) εκάστης, απευθείας προς τις πιστώτριες τράπεζες, οι οποίες θα αρχίσουν το πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, διανεμομένων συμμέτρως και καταβλητέων εντός του πρώτου πενθήμερου εκάστου μηνός, ως εξής: 1) στην πιστώτρια με την επωνυμία «

» α) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 71.762,98 ευρώ το ποσό των 79,65 ευρώ (220: 198.211,62χ 71.762,98) β) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 19.459,02 ευρώ το ποσό των 21,60 ευρώ γ) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 61.847,25 ευρώ το ποσό των 68,64 ευρώ δ) για την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου που ανέρχεται σε 16.736,35 ευρώ το ποσό των 18,57ευρώ, ήτοι εν συνόλω στην εν λόγω πιστώτρια το ποσό των 188,46 ευρώ 2) στην πιστώτρια με την επωνυμία « » α)

για την με αριθμό σύμβαση καταναλωτικού δανείου ανερχόμενου σε 7.824,54 ευρώ το ποσό των 8,70 ευρώ 3) στην πιστώτρια με την επωνυμία « » ως καθολικής διαδόχου της πρώην ανώνυμης τράπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « » α) για το με αριθμό δάνειο ανερχόμενο σε 8.298,31 ευρώ το ποσό των 9,20 ευρώ 4) στον αυτόνομο χρηματοπιστωτικό οργανισμό με την επωνυμία "ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ", για σύμβαση δανείου μικροεπισκευών ανερχόμενου σε 12.283,17 ευρώ το ποσό των 13,64 ευρώ.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος ήτοι το δικαίωμα πλήρους κυριότητας επί ενός διαμερίσματος του ορόφου συνολικής επιφάνειας 111 τμ το οποίο βρίσκεται στην Αττικής επί της οδού .

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα, για τη διάσωση της παραπάνω κύριας κατοικίας του, την υποχρέωση να ικανοποιήσει σε διακόσιες σαράντα (240 μήνες=20 έτη) ισόποσες μηνιαίες δόσεις ποσού τριακοσίων τριάντα τεσσάρων ευρώ και είκοσι έξι λεπτών (334,26€) εκάστης, προς την πρώτη πιστώτρια τράπεζα για την ικανοποίηση του υπολοίπου των εξοπλισμένων με εμπράγματη ασφάλεια απαιτήσεων της. Η καταβολή των δόσεων, οι οποίες θα είναι καταβλητέες έως την πέμπτη εργάσιμη ημέρα εκάστου μηνός, θα ξεκινήσει δε τον πρώτο μήνα μετά την πάροδο των καταβολών της πενταετίας και θα γίνει εντόκως χωρίς ανατοκισμό και με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τα χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του, στην Καλλιθέα, στις

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΘΕΟΦΡΟΣΗΣ Η ΣΗΜΑΝΣΗ

Αθηναία, Νοέμβριος 2004

Γραμματέας

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

